

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 235. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263397632.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Vi da i højen loft fra Nød oc Fare trygge,
Traads Død oc Diefvel med, hoos Gud maatt' ævig bygge
Her rylder som en Bald paa sine skarpe Pinde,
Et Nat-svin hegle-hvast: om Biørnen kundet finde,
Det skuld' hand striide mod, men Sejer-løs afviige,
Det skuld' ham nøgle-rundt, afslaae med skarpe Piige.
Vi tald' om Biørnen grum, jeg seer ham der at voltre,
Een hviid, een anden soort, den trede brun ompoltre:
Hand æder Bondens Qvæg: Men kommer hand til maade,
Hand lærer ham igien at begge liidet baade:
Saa gaaer det i en Stad, naar hver maae Herre være,
Hver anden skinder ud oc fra hver andre tære.
Det samme Biørne-Sind oc sticker Ulf hin gridske,
Hand veed i Bondens Hiord blod-tørstelig at fiske,
Oc maae dog med sin Huud, som Biørnen laug betale,
Saa huden reisend-mand paa field oc iis-kold dale,
Stafferer skønner ud, end Silk' oc Fløjl det dyre,
Naar den Nor-Lænding haard, maa Slæden svedig styre.
Om Biørnen er det vist, om Vinteren den kolde,
I Hii oc Vild-søgt huus, hand Vinter-boo maa holde,
Foruden Mad oc Drik, mens Maander fem forflue,
Sin feede Sommer-kraft af Lallerne maa sue:
At hand som gik i Hii, saa feed som Sel i Væse,
Saa rælig kommer ud, hand kand sig ilde rese,
Dog under Maan' oc Sool mand seer i intet riige,
Hvad Beest det være kand, Chamæleonens (oe) liige:
Et svagt oc vegligt Diur, saa stoor som Maar kand være,
Hves uld oc bløde Haar ej llden kand fortære:
Hans Øjen truuder ud klar-actige som Lue,
Hand baade bag oc for sig kand tilliige skue.
Hans rette farfv' er vel naturlig graa paa Haare,
Dog samme Farfve graa kand ham ej længe vare.
Thi seer hand for sig grønt, (oe) forgrønnis al hans farfve:
Viis brunt, viis blaet, viis guult, hand skal den farfv' oc arfve.